

geret os fuldt ud i arbejdet med skolerne. Vi har p.t. ansat i alt 32 lærere og ledere på 5 af de 10 skoler. De er ansat på åremål (normalt 9 år), hvorved der sikres en løbende gensidig udveksling af pædagogiske erfaringer mellem lærere fra dansk folkeskole/gymnasium og Europaskolerne. Herudover deltager ministeriet med embedsmænd fra henholdsvis folkeskole- og gymnasieområdet i alle aspekter af Europaskolernes pædagogiske og administrative udvikling, og embedsmændene bringer naturligt deres erfaringer og inspirationer fra Europaskolerne med tilbage til deres respektive områder.

At betegne Europaskolerne som »Europas pædagogiske laboratorium« er nok en sandhed med modifikationer. Rigtigt, hvis der dermed hentydes til den store udfordring, det er at bringe 15 landes uddannelses tanker og -systemer til at fungere sammen i én harmoniseret skoleform. Mindre sandt, hvis den pædagogik, skolerne i almindelighed står for, betragtes ud fra et rent dansk synspunkt. Her ville vi næppe tale om egentlig pædagogisk nytænkning. Der er dog på nogle områder, især hvad angår fremmedsprogundervisningen i de første grundskoleklasser, indhøstet erfaringer, som er absolut brugbare i forbindelse med den pædagogiske udvikling i Danmark.

Allerede ved oprettelsen af EU-miljøagenturet i København blev mulighederne undersøgt for at oprette en Europaskole i Københavnsområdet, og senere har såvel Københavns kommune som Frederiksborg Amt vist interesse for at etablere en Europaskole. Hidtil har alle sonderinger imidlertid ført til samme resultat: Det tilstrækkelige elevgrundlag er ikke til stede. Ikke engang, hvis skolernes formål, nemlig at give gode uddannelsesmuligheder fortrinsvis til EU-ansattes børn, blev udvidet til også at omfatte børn af udenlandske ansatte inden for den private sektor, har vi kunnet påvise et udækket behov. De eksisterende internationale skoler i Københavnsområdet synes at give et fuldt tilstrækkeligt tilbud til de herboende udenlandske familier.

Vi er i Undervisningsministeriet naturligvis fuldt bevidste om den betydning, som tilstedeværelsen af gode uddannelsesmuligheder har for at tiltrække kvalificeret udenlandsk arbejdskraft, og vi følger udviklingen i Øresundsområdet med opmærksomhed, så vi kan være forberedt, hvis behovet for at oprette en Europaskole

eller en lignende international skole skulle opstå.

Spm. nr. S 574

Til skatteministeren (19/11 99) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren med baggrund i den seneste tids debat om frynsegoder, der gives til personer med eget firma, f.eks. i form af luksusvillaer, sommerhuse, biler, lystbåde, golfklubmedlemskaber m.v. redegøre for, hvad regeringen agter at gøre herved f.eks. i form af lovændringer eller administrative ændringer på ligningsområdet?«

Svar (1/12 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Efter den gældende lovgivning skal værdien af frynsegoder medregnes til den skattepligtige indkomst med deres markedsværdi. Modtagere af et frynsegode beskattes således af den værdi, som godet ville have for en uafhængig tredjemand. Det er efter min mening et grundlæggende rigtigt princip, som normalt fører til en fuld beskatning på linje med en kontant løn.

Disse regler gælder uanset, om der er tale om en hovedaktionær-direktør eller en anden ansat person, der får stillet et gode til fri rådighed. Der er således ikke, som det er blevet antydnet i den senere tids debat, særlige gunstige regler for direktører, som af deres eget selskab modtager et frynsegode. Tværtimod er der for så vidt angår fri bolig taget højde for, at direktører og andre ansatte med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, til en vis grad selv kan bestemme, om de vil bo et hus. De kan derfor ikke opnå nedslag i markedsløjen for en bo- eller fraflytningspligt.

For visse frynsegoder herunder fri helårsbolig beror værdiansættelsen på et konkret skøn - hvad ville en uafhængig tredjemand skulle betale i leje for at bo i villaen - den såkaldte markedsløje. Er der ikke et udlejningsmarked for en sådan bolig p.g.a. størrelsen og/eller en speciel indretning, kan det være vanskeligt for ligningsmyndighederne at skønne over markedsløjen. Jeg vil derfor undersøge, om der er behov for at tilvejebringe mere hensigtsmæssige regler for beskatningen af meget dyre boliger, når der